

A person wearing a bright yellow t-shirt and dark blue jeans stands in a lush garden. They are holding a trowel with an orange handle in their right hand and a bouquet of various flowers, including purple and red blooms, in their left hand. The background is filled with green foliage and plants.

EEN JAAR IN MIJN TUIN

Jacqueline
van der Kloet

FORTE GROEN / HL BOOKS

Jacqueline van der Kloet

EEN JAAR IN MIJN TUIN

INHOUD

Een woord vooraf	9	Maart	
		De kracht van de natuur	140
		12 maanden in mijn tuin	150
		Favoriete planten: hemelsblauw	154
September		April	
Afscheid van de zomer	14	Bollen, bollen en nog eens bollen	160
12 maanden in mijn tuin	30	12 maanden in mijn tuin	174
Favoriete planten: lila	34	Favoriete planten: geel	178
Oktober		Mei	
Maand van mistige dagen	40	Werk aan de winkel!	182
12 maanden in mijn tuin	52	12 maanden in mijn tuin	196
Favoriete planten: paars	56	Favoriete planten: oranje	200
November		Juni	
Silhouetten en structuren	60	‘The early bird catches the worm’	208
12 maanden in mijn tuin	74	12 maanden in mijn tuin	222
Favoriete planten: grijs	78	Favoriete planten: rood	226
December		Juli	
Winterslaap... of niet?	82	Een maand van rust en verrassingen	232
12 maanden in mijn tuin	98	12 maanden in mijn tuin	242
Favoriete planten: roze	102	Favoriete planten: eenjarigen	246
Januari		Augustus	
Schapen en sneeuwkllokjes	106	Het grote genieten	250
12 maanden in mijn tuin	114	12 maanden in mijn tuin	260
Favoriete planten: wit	118	Favoriete planten: (gekleurd) blad	264
Februari		Register	268
Knippen, harken, ruimen	122	Dankwoord	272
12 maanden in mijn tuin	132		
Favoriete planten: structuurplanten	136		

© 2019 Jacqueline van der Kloet
www.jacquelinevanderkloet.nl

© 2019 Nederlandse uitgave
Forte Uitgevers, Baarn / H el ne Lesger Books, Amsterdam
www.forteuitgevers.nl / info@hlbooks.nl

Fotografie: Jacqueline van der Kloet, uitgezonderd:
Titia Brouwers: blz. 87 r., 220 b.
Cor van Gelderen, Kwekerij Esveld: blz. 93, 95, 96
Manon Hazebroucq: blz. 18
Eiko Hirako: blz. 69 l.o.
Elwin Kok: blz. 214 l.o. en r.o.
Thérèse van der Lely: voorzijde omslag, blz. 26, 29 b., 42 l.b., r.o., 43 l.b., r.b., l.m., l.o., r.o., 48, 54-55,
60, 61, 64 l.o., 65 l.b., r.b., 68, 88, 97, 148, 161 r.b., 195, 233 rij 3 m. en r., 236, 237, 259
H el ne Lesger: blz. 21 b., 253 l.
Robert Mabic: achterzijde omslag
Piet Oudolf: blz. 62, 63
Maayke de Ridder: foto's schutblad voor en achter, blz. 9 t/m 12, 209, 211, 213 r.b., 215, 217
Dirk Jan Smit: blz. 145 m.o., 212
Desir e Wijtenburg: blz. 145 r.b.

Basisontwerp omslag en binnenwerk: Volken Beck, Amsterdam
Opmaak en productiebegeleiding: Wouter Eertink
Persklaarmaker: Marijke Overpelt, Haarlem
Projectbegeleiding en eindredactie: H el ne Lesger

ISBN 978 90 829566 0 3
NUR 424

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Een woord vooraf

Een nieuw boek! En extra feestelijk omdat dit het tiende boek is dat ik in een periode van bijna 25 jaar geschreven heb. Het zaadje voor dit boek werd in maart 2015 geplant toen ik tijdens een boekpresentatie van Piet Oudolf kennismaakte met H el ene Lesger. Zij was (en is) Piets agent en toen we aan de praat raakten ging het al snel over het schrijven van tuinboeken. Ze wist wat ik eerder geschreven had en had meteen een mening over een mogelijk volgend boek van mijn hand.

Van het een kwam het ander en zo begonnen we aan een bijna vier jaar durende samenwerking met als doel het maken van een boek over wat er gedurende twaalf achtereenvolgende maanden in een tuin te beleven valt. Geen dagboek maar een leidraad voor de lezer waarin hij het gevoel krijgt dat hij aan de hand meegenomen wordt om stap voor stap inzicht te krijgen in de wisselwerking tussen wat jij in een tuin doet en in wat die tuin met jou doet. Een symbiose van praktische details

en gevoelsmatige ervaringen: hoe kijk je bijvoorbeeld naar de verschillende seizoenen en hoe kun je de schoonheid van ieder seizoen leren waarderen?

Aangezien ik naast mijn werk als tuin- en landschapsontwerper c.q. beplantingsspecialist een eigen tuin heb waarvan ik enorm geniet en waarin ik met hart en ziel werk, lag het voor de hand om met die tuin als uitgangspunt dit boek te schrijven. Daarom eerst een stukje historie: vanaf eind jaren zeventig werkte ik veel samen met twee vrienden, Stan Gall en Niek Roozen, die ik had leren kennen tijdens onze opleiding voor tuin- en landschapsarchitect in Boskoop. Na onze studie gingen we regelmatig op tuinenreis en ontdekten we in Engeland het fenomeen 'Open tuin', iets wat in die tijd in Nederland nog niet bestond. Gefascineerd door de samenhang van een te bezichtigen tuin, een winkeltje met tuinproducten en een gelegenheid om thee te drinken bedachten we dat dit concept als geheel mooi zou aansluiten op ons werk als tuinadviseurs en besloten we op zoek te gaan naar

JUNI

In 1977 ging ik voor het eerst op tuinenreis naar Engeland: een trip van een dag of vijf, waarbij minimaal vier tuinen per dag bezocht werden. Toen ik daarvan terugkwam zat mijn hoofd boordevol met allerlei combinaties en afzonderlijke, nieuwe soorten die ik in Engeland had leren kennen. Daartoe behoorden ook muurbloemen, tot op dat moment voor mij een vrijwel onbekend fenomeen. Overal kwam je ze tegen, tot in de kleinste voortuintjes, en in allerlei verschillende kleuren met jaloersmakende namen zoals 'Primrose Dame' (zachtgeel met crèmewit), 'Apricot Twist' (ook wel 'Apricot Delight', koperkleurig oranje) en 'Fire King' (roestrood).

'The early
bird
catches
the worm'

Zo komt het dat ik tot op de dag van vandaag dol op muurbloemen ben, om verschillende redenen: de steeds maar doorgaande bloei, de hemelse geur die ze verspreiden, hun wintergroene uiterlijk en hun vermogen om op de meest droge, zonnige plekken te gedijen.

Meer over muurbloemen

In juni is de hoofdbloei van de muurbloemen voorbij, maar de hele zomer door blijven ze, soms meer en soms minder, bloemetjes maken. Ik kan dat van dichtbij volgen, want natuurlijk moesten ook in onze borders muurbloemen komen, hoewel de grond er eigenlijk te rijk voor is. Ik heb ze zo veel mogelijk aan de randen van het gravelpad geplant, waar het wat droger en schraler is. Daar zaaien ze zich dan ook met tientallen uit. Op andere plekken, meer in het midden van de border, worden ze eigenlijk te stakerig, maar zolang ze het niet echt opgeven laat ik ze daar staan. De allerbeste plek voor muurbloemen is een warm, zonnig en droog randje, zoals bij de entree van onze tuin, onder de brievenbussen. Hier plantte ik zaailingen uit de tuin die meteen aansloegen en nu staan ze ingeklemd tussen een pad van betonklinkers en een houten schuur. Op deze blijkbaar ideale plek worden het stevige, compacte struikjes die in februari de eerste bruinrode bloemetjes laten zien en doorbloeien tot ver in de zomer.

Sleutelen aan de bloei

In juni gaat het tuinwerk onverminderd door. Ik moet echt dagen inplannen om te voorkomen dat het werk mij boven het hoofd groeit: de stroomversnelling die begin mei op gang kwam met de ontwikkeling van de vaste planten, lijkt een woest kolkende rivier te zijn geworden die pas tegen het eind van deze maand tot bedaren komt. Dat betekent iedere dag de tuin door gaan en in de gaten houden of er niet ergens iets ontspoord en of je op tijd kunt ingrijpen. *Smyrniium perfoliatum* is nu helemaal uitgebloeid en heeft zwarte zaadbolletjes gemaakt die geogst kunnen worden om andere liefhebbers van deze plant blij

Erysimum 'Red Jep'

Erysimum 'Bowles' Mauve'

te maken. De overblijvende goudgele stengels laten zich gemakkelijk uittrekken, tegelijkertijd met het laatste vergelende blad van de voorjaarsbollen. Dan wordt ook het eerste hardnekkige onkruid zichtbaar, waaronder winde en zevenblad, en moet je er tijd aan besteden om dat te lijf te gaan.

Juni is net zoals mei een maand waarin de heggenschaar en de snoeischaar vaak ter hand worden genomen. De eerste om de hagen nog eens bij te punten, want zij vormen het kader achter de weelderige beplanting in de borders. Hoe strakker dit geheel eruitziet, des te beter. Nu die borders zo uitgegroeid zijn prijs ik mezelf gelukkig dat ik ooit, bij de aanleg van de tuin, bedacht heb dat er altijd een open ruimte van 40-50 cm breed moet zijn tussen haag en border: een onbeplante rand die ervoor zorgt dat je goed bij de haag kunt komen en dat het knipsel op dit paadje terechtkomt. Niets is zo frustrerend als knipsel dat direct in een border valt en dat je met veel moeite moet verwijderen zonder

de borderplanten te beschadigen. De snoeischaar komt tevoorschijn als de vroegbloeiende geraniums, waaronder *Geranium magnificum* en *Geranium macrorrhizum*, zijn uitgebloeid. Ze worden helemaal tot op de grond toe afgeknipt en maken binnen een paar dagen weer nieuw blad dat de rest van de zomer mooi is. Dit doe ik ook bij de akeleien en bij de vrouwenmantel: helemaal terugknippen, waarna al snel nieuw blad verschijnt. Later in het seizoen blijf ik ook aan andere bloeiende planten knippen om ze te stimuleren tot nieuwe bloei. Ik noemde al *Campanula lactiflora* 'Loddon Anna', maar ook *Veronica longifolia* 'Marietta' en *Veronicastrum virginicum* 'Album' vormen nieuwe bloemknoppen als de oude bloemen eruit geknipt worden.

Bepaalde heesters ontkomen in deze maand ook niet aan een snoeibeurt. Een behoorlijk aantal heesters dat in het voorjaar bloeit, moet direct na de bloei gesnoeid worden omdat zij bloemen ontwikkelen op het hout van het vorige jaar. In mijn tuin staan seringens, *Deutzia* (bruidsbloem) en een boerenjasmijn waar ik in juni de takken die net gebloeid hebben uitknip, om het uitlopen van nieuwe takken die volgend jaar zullen bloeien te stimuleren.

Campanula lactiflora 'Loddon Anna'

Smyrnium perfoliatum met *Helleborus orientalis*

Veronicastrum virginicum 'Album'

Om nog even bij het onderwerp 'snoeien' te blijven: de parasolmeidoorns die op de overgang van de openbare tuin en onze privétuinen groeien, zijn in juni ook aan een snoeibeurt toe. Het bijknippen van deze boompjes is een klus die met enig beleid geklaard moet worden. Het betekent namelijk dat je moet manoeuvreren vanaf een hoge trap, die voorzichtig in de onderliggende borders geplaatst wordt. Ik waag mezelf met een elektrische heggenschaar niet meer op zo'n hoogte, maar gelukkig is de jongste zoon van onze burens, Toon, heel handig. Ik laat dit werkje graag aan hem over. Hij is ook degene die me helpt bij het snoeien van het groenblijvende ligusterboompje (*Ligustrum delava-*

Het snoeien van de ligusterparasol met behulp van buurjongen Toon en een omgekeerde paraplu

yanum) dat als een parasol uittorent boven een van de meest zonnige borders. Het in vorm snoeien van dit boompje is een operatie op zich: Toon knipt, balancerend op een trapje, en ik sta er zo dicht mogelijk naast met een ondersteboven gehouden paraplu, om te voorkomen dat al het knipsel in de border of in het grind terechtkomt. Met deze methode valt het knipsel in de kap van de paraplu die ik daarna gemakkelijk kan legen in een grote kruiwagen.

Bijsturen en oppoetsen

Niet alleen in mijn eigen tuin volg ik de ontwikkeling van de beplanting op de voet, maar ook van andere projecten waarvoor ik het beplantingsplan maakte. In 2008-2009 werkte ik aan beplantingsplannen voor de Nationale Vasteplantentuin in de Tuinen van Appeltern, die in 2010 werd geopend. Sindsdien ga ik ten minste één keer per jaar daarheen voor een controleronde, samen met de leverancier van de vaste planten en de tuinman die verantwoordelijk is voor het onderhoud van de tuin. Zo'n rondje is altijd heel leerzaam omdat je ziet hoe de planten zich ontwikkelen en waar bijsturing nodig is. Nu, enkele jaren later, blijken sommige borders aan vernieuwing toe te zijn. Omdat we deze alle drie in de afgelopen jaren gevolgd hebben, is aanpassing ervan een vrij gemakkelijke klus waarover we het snel eens zijn.

Veronica longifolia 'Marietta' met *Lavatera olbia* 'Rosea'

Bloemtros van de bruidsbloem (*Deutzia*)

Paarsroze *Geranium psilostemon* met *Allium* 'Beau Regard' en zachtblauwe *Geranium* 'Mrs. Kendall Clark'

Campanula lactiflora 'Loddon Anna'

Begin en eind mei in de Tuinen van Appeltern

Juli en augustus in de Tuinen van Appeltern

Zomer in de bloementuin van Kasteel Amerongen

Iets anders ligt het bij het project rondom de bloementuin van Kasteel Amerongen. Tijdens een tuinuitje van het blad *Onze Eigen Tuin* werd ik benaderd door een vrijwilligster van de tuin van Kasteel Amerongen. Zij vertelde me dat het kasteel een legaat had gekregen waaraan de wens verbonden was om van de verwaarloosde snijbloementuin een ‘eigentijdse bloementuin’ te maken. Ze vroeg me of ik interesse had om een keer te komen kijken. Zo schoof ik op een zonnige maandagmiddag in september aan bij de hoofdtuinman en de vrijwilligers die verantwoordelijk waren voor deze nieuwe ontwikkeling. We bespraken de mogelijkheden, bekeken de situatie ter plekke en uiteindelijk ging ik naar huis met een nieuwe opdracht. Het duurde een winter om de plannen rond te krijgen en om de oude tuin op te rooien, daarna aan te passen en ten slotte plantklaar te maken. Maar eind maart van het daaropvolgende jaar was het zover dat we aan de slag konden. Ik maakte een begin met het uitzetten van de planten; daarna had iedereen vrij snel door wat de bedoeling was zodat we in no time de hele tuin ingeplant kregen. Twee maanden later was ik er weer bij toen de dahlia’s uitgezet moesten worden. Toen kon de bloementuin aan zijn eerste kleurrijke seizoen beginnen. Omdat er nieuwe aarde, vermengd met compost, in de borders aangebracht was reageerden sommige planten, zoals *Agastache*, daar dat eerste jaar op door enorme bossen te maken. Maar kleurrijk werd het zeker en in de loop der tijd zou het evenwicht in de beplanting zich vanzelf herstellen. De laatste actie in datzelfde jaar was het planten van de mengsels van voorjaarsbollen; weer met dezelfde groep vrijwilligers die iedere keer enthousiaster leken te worden. Inmiddels ga ik een paar keer per jaar langs om de gang van zaken te volgen, raad te geven en vragen te beantwoorden. Mij geeft het een prettig gevoel dat ik op deze manier een vinger aan de pols houd en de vrijwilligers weten dat er altijd iemand op de achtergrond is met wie overlegd kan worden. Zo blijft ook de hoogst mogelijke kwaliteit gewaarborgd.

Agastache 'Blue Fortune'

In de zomer kom je ogen tekort. Alles doet zijn best om er op z'n mooist uit te zien.

Een van de heerlijkste aspecten van de maand juni is dat het al om even na vier uur 's ochtends licht begint te worden. Als dan de vogels gaan fluiten en het ook nog een mooie dag lijkt te worden, móét ik mijn bed uit om in de tuin te gaan kijken. In het zachte ochtendlicht is de tuin op zijn mooist en de intense geur van sommige soorten (zoals wéér *Campanula* 'Loddon Anna') op zijn puurst. In die paar uur voordat de rest van de wereld tot leven komt doe ik genoeg energie en inspiratie op voor weer een drukke dag en daarom houd ik erg van de maand juni.

Verrassingen

Een van de verrassingen van deze maand is het verschijnen van de laatbloeiende bollen waarvan ik vergeten was dat ik ze geplant had. Zo kwam *Ixia paniculata* 'Eos' tevoorschijn in de rand van de ronde border, tussen de daar aanwezige *Geranium macrorrhizum*. Ik had me er iets anders bij voorgesteld want de bloemetjes die hier verschenen, waren wat vlekkerig en rommelig in plaats van de crèmegele sterretjes die ik voor ogen had. Misschien heeft de standplaats ermee te maken of is de concurrentie van omringende planten te groot waardoor ze zich niet optimaal kunnen ontwikkelen? Dus maar afwachten of ze het een volgend jaar beter doen en anders: jammer. Meer naar het midden van dezelfde border verschenen half juni het blad en de knoppen van *Ornithogalum ponticum* 'Sochi'. De knoppen groeiden uit tot lange, piramidale bloemtrossen met zuiverwitte bloemen, 60 cm hoog en dan ook nog eens meerdere bloemen per bol. Een fantastische aanwinst die zes weken bleef bloeien. Min of meer bij toeval stuitte ik in de border die tegen de kas aan ligt op de fijne bloemetjes van *Triteleia*, in wit en hemelsblauw, die zich dapper omhoog werkten tussen de omringende vaste planten. Het eerste jaar was de bloei nog wat mager, maar ze staan hier op een alleszins geschikte plek: in de zon, in de droogste border van de tuin en met een warme muur achter zich. Dat belooft wat voor de komende jaren.

Geranium macrorrhizum 'Spessart'

Om bij de 'bollen' te blijven: juni is ook de maand om bollen te verplanten die in het voorjaar nauwelijks meer bloemen gegeven hebben. Vaak gebeurt dat bij narcissen en *Camassia* die te grote klisters gevormd hebben waardoor de afzonderlijke bollen zich niet meer goed kunnen ontwikkelen. Klisters zijn zijknoppen van de oorspronkelijke bol die zich tot nieuwe bollen ontwikkeld hebben. Als dat jaar na jaar gebeurt ontstaan er grotere plakaten van aan elkaar gegroeide bollen die om de paar jaar gedeeld moeten worden om voortdurend bloei te kunnen geven. Soms kan gebrek aan licht ook een oorzaak zijn van

Ixia paniculata 'Eos'

Triteleia laxa 'Koningin Fabiola'

minder wordende bloei: bollen die vijf jaar geleden in de buurt van een struik geplant zijn, komen op een gegeven moment in de schaduw van die groter wordende struik te staan en dat heeft zijn weerslag op hun bloeirijkheid. Juni is de perfecte tijd om ze omhoog te halen omdat je nu nog aan het vergeelde blad kunt zien waar ze staan. Voorzichtig oproeien dus en dan de klisters uit elkaar halen en de bollen apart van elkaar, in kleinere en grotere groepjes op plekken met meer licht herplanten. Het tweede bollenklusje van deze maand is het bestellen van nieuwe bollen voor het aankomend najaar. Wie vroeg bollen bestelt loopt niet het risico dat later in het seizoen allerlei soorten niet meer verkrijgbaar zijn. Maak nu even tijd om je aantekeningen van afgelopen voorjaar op te zoeken, een lijstje te maken en de bestelling op te geven. Dan ben je er in het najaar in ieder geval zeker van dat je krijgt wat je hebben wilt.

Doornroosje

Vele jaren geleden ging ik met een vriendin naar de 'Journées des Plantes' in Courson, een befaamde plantenbeurs even ten zuiden van Parijs die inmiddels verplaatst is naar Domaine de Chantilly, aan de noordkant van Parijs. Aan het einde van een dag lang slenteren langs allerlei moois besloot mijn vriendin om tóch die ene leiroos te kopen waarnaar

ze eerder op de dag bewonderend had staan kijken. Zo gingen we huiswaarts, met 'King Edward VII' in de achterbak. Hij kreeg een plaatsje tegen een zonnige gevel aan de Transvaalkade in Amsterdam, omgeven door grijze stoeptegels, maar daardoor liet hij zich absoluut niet uit het veld slaan. Vastberaden begon hij aan zijn klim tegen de gevel, waarbij hij zich vastgreep aan spankabels die alsmaar hoger tegen de gevel bevestigd moesten worden. Na ongeveer vier jaar, toen de bovenste verdieping bijna bereikt was, werd het mijn vriendin te gortig en besloot ze dat de roos moest wijken. Dat was jammer, want wanneer hij in bloei stond leek het huis net op het kasteel van Doornroosje: overladen met grote trossen witte roosjes, heel romantisch. Maar ik had beloofd dat ik hem wel zou overnemen; er was bij mij plek genoeg en

Prachtige zomercombinatie van uitgebloede bloemhoofden van *Allium* 'Violet Beauty', *Ornithogalum ponticum* 'Sochi' en *Euphorbia seguieriana* ssp. *niciana*

De niet te stuiten klimroos King Edward VII op zijn oorspronkelijke plek in Amsterdam en in mijn tuin in Weesp

daardoor werd het leed enigszins verzacht. Hoe ze hem uit de grond gekregen heeft is me nog steeds een raadsel. Maar de roos kwam bij mij aan met nog voldoende wortels en een paar flinke hoofdtakken. Bij de es waarnaast ik hem plantte, voelde hij zich niet prettig en dus verhuisde hij naar de dijk, als begeleiding van de trapleuning. Dat was ook geen succes, want de nieuwe scheuten werden zo lang dat je al snel niet meer zonder kleerscheuren de trap op kon. Dus moest ik hem nogmaals verplanten, waarbij hij in twee delen scheurde. Die plantte ik boven op de dijk, tegen de bramen aan en daar ging het uiteindelijk goed. De bramen gaven houvast en langzamerhand verdwenen ze onder een deken van rozen. Inmiddels is het zo ver dat de tentakels van de roos, over de bramen en over de meidoorns op de dijk heen, als lianen in mijn tuin hangen. Prachtig en indrukwekkend, maar wanneer houdt dit op?

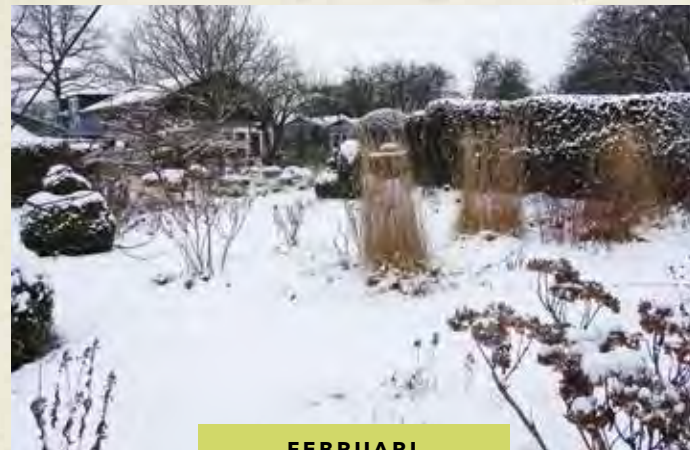
En het bijzondere van dit verhaal is dat ik eigenlijk helemaal niet zo'n rozenfan ben. Vaak vind ik ze te formeel en te stijfjes en niet toepasbaar in de toch voornamelijk zwierige beplantingen die mijn handelsmerk zijn. Er zijn er maar een paar die ik echt kan waarderen, waaronder *Rosa rugosa* 'Dagmar Hastrup' vanwege de heerlijke geur, 'Westerland' vanwege de (koperen) kleur en *Rosa chinensis* 'Mutabilis' omdat deze in de ontwikkeling van knop tot volle bloei een veelheid aan kleuren laat zien, van zachtgeel tot diep rozerood.

12 maanden in mijn tuin

JANUARI

FEBRUARI

MAART

APRIL

MEI

JUNI

JULI

AUGUSTUS

SEPTEMBER

OKTOBER

NOVEMBER

DECEMBER

Favoriete planten: rood

Alcea rosea

Er zijn vele tinten rood, maar voor mij is het echt felle rood dat ook wel 'tomaatrood' of 'brandweerlood' heet de favoriet. Zo'n kleur rood trekt de aandacht en dus moet je die met mate toepassen, want alle andere kleuren worden er ondergeschikt aan. Felrood is op zijn best tussen heldergroen en dan zijn er vele siergrassen die als compagnons in aanmerking komen. Maar echt rood is ook mooi met grijzig-lila tinten van bijvoorbeeld lavendel of *Verbena rigida* 'Polaris'. En bovendien is deze felle kleur een regelrechte oppepper voor in een roze border die in fel zonlicht al snel naar grijzig neigt. De vlammen slaan eraf bij de volgende soorten:

Alcea rosea

***Bidens ferulifolia* 'Hawaiian Flair Red Drop'**

***Crocosmia* 'Lucifer'**

***Dahlia* 'Honka Surprise'**

***Lobelia speciosa* 'Fan Red'**

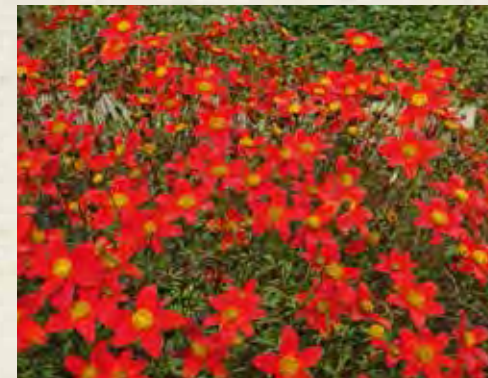
***Paeonia* 'Red Charm'**

***Potentilla* 'Arc-en-Ciel'**

***Ricinus communis* 'Carmencita Red'**

***Tagetes* 'Linnaeus'**

***Tulipa* 'Leo'**

Bidens ferulifolia 'Hawaiian Flair Red Drop'

Crocosmia 'Lucifer'

Dahlia 'Honka Surprise'

Lobelia speciosa 'Fan Red'

Paeonia 'Red Charm'

Potentilla 'Arc-en-Ciel'

Ricinus communis 'Carmencita Red'

Tagetes 'Linnaeus'

Tulipa 'Leo'

'Ik ken niemand die zoveel ervaring en kennis heeft op het gebied van ontwerpen met bollen. Ze is onverslaanbaar.' Piet Oudolf

In dit bijzondere boek van Jacqueline van der Kloet, wordt de lezer ondergedompeld in de wereld van tuinen en planten. Jacqueline neemt ons mee de tuin in en laat in twaalf hoofdstukken zien wat een tuin maand na maand bijzonder en mooi maakt. Ze legt uit wat er door het jaar heen moet gebeuren, laat haar favoriete planten zien, en we maken uitstapjes naar haar vele (internationale) projecten.

Vol enthousiasme vertelt Jacqueline over haar leven als tuin- en landschapsontwerper en over haar eigen stukje paradijs. De vele foto's zijn een bron van inspiratie en laten de liefde van een plantenvrouw zien voor alles wat groeit en bloeit. De steeds terugkerende twaalf vaste standpunten lezen als een soort stripverhaal en laten zien hoe de tuin zich gedurende een jaar ontwikkelt.

Dit is het perfecte boek voor de echte tuinliefhebber.

Jacqueline van der Kloet is een tuin- en landschapsontwerper met een enorme kennis van planten en plantcombinaties, met name de combinatie van vaste planten en bollen. Dit specialisme maakt dat ze regelmatig gevraagd wordt een bijdrage te leveren aan grote projecten in binnen- en buitenland.

De Theetuin in Weesp is open voor het publiek en behoort tot de meest bezochte tuinen van Nederland.

